דימונה – השדה החלוצית

הם כולם החליטו לצאת עם הקולקציות שלהם בשבוע אחד. לולה באר עם הדימונה שלה, האחיות אנגלנדר עם הדיאבולו־קאסטילו־אנג'ליקה ועוד חמישים דגמים, וז'אק היים עם האכזבות הקטנות שסחב עמו מפריס.

★ ★ ★

לא מתוק, לא פרח, לא סבון

כמו דיור, שאנל ופאטו, שמזמן גילו את הקשר ההדוק בין הלבוש והבושם, ומאז אינם רק מלבישים אלא גם מבשמים את האשה, החליטה גם האופנאית הישראלית, לולה באר, שלבית־אופנה כשלה צריך שיהיה גם בושם משלו. מין משהו ישראלי, שירחיב את היצוא כמו שבאמת היה (אולי) בימי שלמה המלך ומלכת־שבא, כשהארץ היתה עשירה מאד והאזרחים ישבו תחת תאנים.

וכך, בדיוק לפני שנתיים, התחיל ההריון של דימונה, זה הפארפום החדש של לולה באר. מומחה צרפתי ידוע (בעוף הזה לא אומרים שמות) ביצע את העבודה השחורה, וכל חודש בישל חמש תערובות. איפה? זה סוד צבאי.

הגברת באר היתה מריחה אותן, ואומרת למומחה שזה עוד לא זה, שימשיך, שיש לה סבלנות. כך עברה שנה וחצי, והצרפתי הגיע לתערובת מספר חמישים. או אמרה לו להפסיק מפני שמספר חמישים מוצא חן בעיניה. הבושם היה הפחות מתוק מכולם, לא הזכיר פרחים או סבון בעשרה גרוש. הוא היה רענן, ומה שחשוב יותר — אהוד על נחיריה.

הבעיה של השם צצה עוד לפני הלידה של הבושם. כל הידידים של לולה אמרו לה שלולה זה גם שם יפה מאד בשביל פארפום. אבל היא אמרה שזה פחות מדי ישראלי. „או למה, למשל, לא תקראי לו פרחי גליל, או שושנת השרון?" שאלו אותה והיא אמרה שזה מדי מסובך. היו עוד הצעות תנ"כיות, אבל לולה העדיפה את דימונה. היא הסבירה שזה בגלל הערצתה הגדולה לבן־גוריון ולמפעל החלוצי שלו בנגב, ושדימונה שלה תסמל את הרוח החדשה הנושבת בערבות הדרום. חוץ מזה יש לזה מובן אחר בלועזית — שדה. אז מה טוב יותר משדה חלוצית?

באופן רשמי נולדה השדה החלוצית השבוע. הגברת באר חיתלה אותה בבקבוק אלגנטי מקריסטאל מברייק, שעושה רושם ארוך כפליים מן הבקבוק של דיור, אף־על־פי שבשניהם נכנסת אותה כמות — חצי אוקיה. הפקק עשוי מקריסטאל מאט, בצורת המנורה של סמל המדינה, שתהיה, מעכשיו, הסמל של כל תוצרת באר.

דימונה מיועדת רק לתיירים. לא בשביל הישראליים החלגאריים, שאין להם אפילו דולארים בכיס. התיירים יכולים להשיג אותה בדן, באכדיה ובשדה־התעופה של לוד, והתעריף שלה נע בין 5 ל־10 דולאר. לישראלים מותר להביט בה כמה שירצו. אך זה יקח עוד הרבה זמן עד שיוכלו להשתמש בה, מפני שבינתיים יש על הבקבוק עצמו, המיוצר בצרפת, היטל של 10 ל"י לדולאר.

משלוח בושם ב־10 אלפים דולאר כבר שוגר לאמריקאים. דימונה סיפקה אותם יפה, והם הזמינו סיבוב שני.

אמא באר הבטיחה לדימונה גם אחות נחמדה, עשויה ממי־קולון, ואם היא תתנהג יפה, אולי גם שפתון וגרביים, כמו שנהוג אצל הדיורים והשאנלים.

איפה ואיך מייצרים את דימונה? והו, כמובן, סוד. גם דיור לא גילה איך הוא עשה את מיס דיור. אבל הגברת באר טוענת שדימונה מיוצרת אי־שם בארץ, ושמרכיבים אותה גם עם אקאציה פארנזיאנה (השיטה הקוצנית), נוסף על 29 תרכיבים אחרים, כולם סודיים.

★ ★ ★

הגברים מאחוריך

עדיין לא אפסה התיקוה מאתן שהראי מייאש אותן לפחות חמש פעמים ביום. לאומללות אלה, כדאי להשתמש בגב כבקרש־הצלה. זה בתנאי שלא יסחוב על עצמו נשמים, עצמות וגושי־בשר. אין ספק שמחשוף אחורי עד המותן, ואם אפשר יותר, ישחרר גם פנים מכוערים ממבטם המציק של הגברים. לאמיתו של דבר, כבר התרחשו כמה נסים, בהם ניצח גב יפה, שמחרוזת יהלומים משתלשלת עליו, פנים יפות.

ברכישת מחשוף כזה האשה הורגת שתי ציפורים בבת אחת: היא זוכה בשימלת־נשף אלגנטית, וחשוב עוד יותר — בשלחה נפשית. מובן שתמיד צצה הבעייה כיצד לשוחח עם גברים העומדים מאחוריך?

★ ★ ★

מה צריכה לדעת כלבה מודרנית?

את לא היחידה המתעניינת במודה. גם כלבות. באמריקה מצורפת לכל מכונת־גילוח עבורן, חוברת־אופנה של: „מה צריכה לדעת כלבה מודרנית" . . . **כבר נכנסו** לשוק האירופי גרבי סטרץ' שקופות־בלתי־קריעות, שנועדו לבחורות האוהבות לשחק עם הרגליים ולשבת בקולנוע עם הסוליות על המושב . . . **בריגיט** אפשר ללמוד גם מלונג־פליי . . . **ארנקים מצמר מוברש** נחטפים בחוץ־לארץ . . . **מיליון ורבע** נשים רשומות בקולג'ים בארצות־הברית. 156,000 תוארים אקדמאים מחולקים שם כל שנה לנשים. ישנן שם 23 מיליון נשים עובדות. אשה עובדת נישאת בממוצע בגיל ארבעים . . . **דווקא לגבר** אצבעות נאות יותר משלכן, והן שייכות לסלומון ולרשטיין, מארגן פסטיבל־הסרטים המקסיקאי, משורר־לעת־מוצא. אבל זו רק הוכחה שמניעה אותו להקדיש להן שעתיים בשבוע, עם מאניקיור ולאקה. בצפרניים שבורות, הוא מתנצל, קשה לפרוט על גיטרה . . . **מיקו היפה,** אלוף פינלנד מפאריס על הקרח, אינו מתנצל. זה שהוא מורח את הפנים במייק־אפ ואת השפתיים בצבע חום, כשהוא הולך לאכדיה או לדן, זה רק משום שלדעתו גבר זקוק לאיפור כמו שהוא זקוק לגילוח. לישראליות הוא מציע לבשם יותר את הפודריות. גם הוא נוהג כך . . . **חוץ מכושם** התחילו לייצר בארץ גם מכשיר חשמלי לעיסוי. מי שסובלת מחזה נופל, פרצוף מקומט, שומן, אישיאס מיגרנה ועוד צרות, תמצא בו בחדאי עניין. יצרניו אומרים שהוא מרפא הכל. מומלץ גם לגברים. הוא נקרא ויברו לוקס, ונמכר בחנויות לצרכי־חשמל ב־69 לירות ו־70 אגורה. בתשלומים ל־10 חודשים. אם יש לך, למה לא, בעצם?

★ ★ ★

המך שאיכזב

המלכה של בהגיה הזמינה את השמלות שלה אצל ז'אק היים. גם הגברת רוטשילד הצעירה.

מבין חמישה־עשר הבתים היוצרים את האוט קוטיר הצרפתי נמצא ביתו של ז'אק היים במקום האמצעי, מה שלא מפריע לו להיבחר בשלישית כנשיא הסינדיקאט של האופנה הפריסאית.

הוא ענק אלזאסי, כבן 60, משוגע לאדום, עליז, צוחק הרבה, וגם יהודי שהתחיל את הקאריירה שלו עם פרוות. אז עוד קראו לו יעקוב חיים.

הגברת היים לובשת את הדגמים של בעלה. אם היא תזמין שמלה אצל דיור, יחשבו שם מיד שהיא מרגלת. היא חביבה, עם פנים עליזות של ציפור, להן היא מתאימה תמיד כובע של נוצות.

כשראתה הגברת היים את החלוקים והמכנסיים אותם לובשות כאן הנשים אחרי הצהריים ובקונצרטים, נדהמה. הזלזול הגס בכובעים הכאיב לה מאד, אבל פיצה אותה מזג־האויר הקיצי שמצאה כאן.

כשהציג נסיך האופנה את הדגמים שלו לפני הישראלים ששילמו 100 לירות כדי להביט, יצאו כולם בהרגשה שהחליפה של לולה באר היתה הכי יפה. השמלות שלו לא סבלו מדמיון ואותם שחיכו להלם הגדול, לא קיבלו אותו.

הוא הראה ליצרנים הישראלים חלק מדוגמות הבוטיק שלו, כדי שילמדו איך עושים קונפקציה ליצוא. הם כללו דוגמאות אביב שבלוניות, מערכות עליזות לשפת הים. בין החליפות והשמלות שלו עם הגב הנפוח, שכיסו מזמן את הגופות הישראליים, בלט גם משהו אורגינלי, בצורת שמלת־קוקטייל שקופה, כשמתחתיה מכנסיים צרות עד הברכיים (ראה תמונה). וגם בזה הקדים אותו דיור בקולקציה שלו לפני שנה. האריגים היו נהדרים. לישראלים הציע לעבוד יותר על סגנון ישראלי, ולא לבלוע לגמרי את סריס. „יש לכם נוף צבעוני כזה יפה, עם המון דברי עתיקות נהדרים, למה לא תקחו מזה קצת השראה?" טען בהתלהבות.

★ ★ ★

כובעים לחוד, ראשים לחוד

השנאה העיוורת בין הכובענים והספריות לא תחוסל, אלא אם יוצגו ראשים לחוד וכובעים לחוד. בדרך כלל יוצאות הספריות מקופחות בתצוגות־אופנה, כשמכסים בכובעים את הראשים שהן בנו במשך שעות. בתצוגת האופנה של אילנשטיין־פוליה, השבוע, קרה אותו הדבר. כשבבה שפיצר, עם הזכות הבלעדית של דיור, הלבישה אתה כובעים שלה על הראשים הנפוחים, פרצה הספרית מסלון בן־יהודה כמעט בבכי. היא נרגעה אחר־כך, כשלא נדבקו הכובעים לראשים חוץ מאותם של זיתה שומרת וסיליביה פרי. האחרות סחבו אותם כמו שחלוצה מהם היו עשרה היתה חובשת צילינדר. למי שהיתה באכדיה לפני חודש, לא היה כל חידוש בתצוגה של האחיות אנגלנדר בדן, אולי חוץ מההזדמנות לראות את הגברת קריניצי רזה בכמה גרמים, כנראה בגלל החליפה השחורה.